

Story of the day: Η συγκινητική ιστορία μιας Κινέζας που ζούσε στην παρανομία ως δεύτερο

Έχει

πάθος με την μάθηση, αλλά δεν έχει πάει ούτε μια μέρα στο σχολείο. Η 20χρονη Λι Σουέ μελετάει με βιβλία που δανείζεται από την βιβλιοθήκη με την κάρτα της μεγαλύτερης αδελφής της.

Ο μπαμπάς εργάτης, η μαμά αγρότισσα, το παιδάκι, κοριτσάκι, ένα, μοναδικό και μορφωμένο. Αφίσα του κινεζικού ΚΚ προπαγανδίζει την καθεστωτική αντίληψη περί οικογενειακής ευτυχίας.

Ως δεύτερο παιδί που γεννήθηκε υπό την αυστηρή πολιτική του ενός παιδιού της Κίνας, δεν είχε δικαίωμα στην δημόσια παιδεία, γράφει το tonima.gr. Ούτε πρόσβαση στην επιδοτούμενη ιατρική περίθαλψη, όπως οι περισσότεροι κάτοικοι του Πεκίνου. Χρησιμοποιούσε την ταυτότητα της μητέρας και της αδελφής της για να παίρνει φάρμακα, όποτε αρρώσταινε.

«Με ρωτούσε συνέχεια γιατί δεν μπορεί να πάει σχολείο, όπως όλοι οι άλλοι, και δεν ήξερα τί να της πω», λέει η μητέρα της Μπάι Σιουλίνγκ, πρώην εργάτρια σε εργοστάσιο. Τώρα που το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας ανακοίνωσε και επίσημα ότι μελετά το ενδεχόμενο να καταργήσει την πολιτική του ενός παιδιού, ιστορίες όπως της Λι αποκτούν ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Η Λι λέει ότι χρωστάει ευγνωμοσύνη στην 28χρονη αδελφή της, η οποία της έκανε μαθήματα στο σπίτι, στον ελεύθερο χρόνο της. Χάρη σε εκείνη έμαθε να γράφει και να διαβάζει.

Η μητέρα τους έμεινε απροσδόκητα έγκυος το 1993. Παρά τους κινδύνους, αποφάσισε να κρατήσει το δεύτερο παιδί.

Οι δρακόντειοι νόμοι οικογενειακού προγραμματισμού της Κίνας απαιτούν οι περισσότερες οικογένειες που ζουν σε αστικές περιοχές να έχουν ένα και μόνο παιδί. Η πολιτική είναι πιο χαλαρή σε αγροτικές περιοχές, και την παρακάμπτουν συχνά όσοι μπορούν να πληρώσουν τα υπέρογκα πρόστιμα.

Αλλά οι γονείς της Λι δεν είχαν τα 5.000 γιουάν (610 ευρώ). Και η δεύτερη κόρη τους δεν απέκτησε τα επίσημα έγγραφα, τα «hukou », με τα οποία οι κάτοικοι στις πόλεις δικαιούνται επιδόματα για Υγεία, Παιδεία και στέγαση.

Η πολιτική του ενός παιδιού, αν και επικροτήθηκε από πολλούς επειδή επιβράδυνε την αύξηση του πληθυσμού της Κίνας, έχει οδηγήσει σε εκατομμύρια αναγκαστικές αμβλώσεις και βαριά πρόστιμα για όσους δεν συμμορφώνονται.

Οι επικριτές λένε ότι ο νόμος βλάπτει τους ηλικιωμένους, οι οποίοι συνήθως βασίζονται στα παιδιά τους για να τους φροντίσουν στα γεράματα. Και τονίζουν ότι έχει αρχίσει να περιορίζει την οικονομική ανάπτυξη, τώρα που μειώνεται ο πληθυσμός του εργατικού δυναμικού.

Το κρατικό πρακτορείο ειδήσεων της Κίνας μόλις μετέδωσε ότι η νέα ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος συζητά χαλάρωση της πολιτικής, που θα επιτρέπει στα ζευγάρια όπου ο ένας γονέας είναι μοναχοπαίδι, να αποκτούν δύο παιδιά.

Επί του παρόντος, και οι δύο γονείς πρέπει να είναι μοναχοπαίδια για να μπορούν να κάνουν δεύτερο παιδί.

Ο νόμος για τον περιορισμό των γεννήσεων εφαρμόζεται από τη δεκαετία του 1970. Είναι η αυστηρότερη και πλέον μακροχρόνια πολιτική που υιοθετήθηκε ποτέ στην Κίνα.

Αρχικά, την περίοδο 1971-1978, επιτρέπονταν δύο παιδιά ανά ζευγάρι στις πόλεις, και τρία στην ύπαιθρο. Όμως, πολύ σύντομα, το καθεστώς έλαβε πιο ριζικά μέτρα και, μετά το 1979, ο κανόνας του ενός παιδιού επιβλήθηκε στο μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού.

Εκείνη την εποχή, το μέτρο παρουσιάστηκε σαν αναγκαία προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας που προωθούσε ο Ντενγκ: επέτρεπε στο κράτος να βελτιώσει την ποιότητα ζωής του πληθυσμού, και παράλληλα να διαθέτει πόρους για την ανάπτυξη της οικονομίας.

Αλλά τώρα φαίνεται ότι η κυβέρνηση συζητά ακόμη και μια γενική πολιτική των δύο παιδιών μετά το 2015. Ο λόγος; Από τα μέσα του 21ου αιώνα, η δημογραφική δυναμική θα έχει εξανεμιστεί, και στην Κίνα το ποσοστό του ενεργού πληθυσμού θα είναι ίσο με εκείνο των οικονομικά εξαρτημένων (1,1 ενήλικας ανά οικονομικά εξαρτημένο άτομο, ακριβώς το ήμισυ σε σχέση με το 2010).

Η τεράστια ανατροπή της ηλικιακής πυραμίδας, που εκδηλώνεται με την ταχύτατη γήρανση του πληθυσμού, οφείλεται εξ ολοκλήρου στην πολιτική του ελέγχου των γεννήσεων.

Αλλά ακόμη και αν η πολιτική χαλαρώσει, είναι απίθανο να κάνει πιο εύκολη την ζωή για την Λι, και για τα δεύτερα παιδιά που έχουν γεννηθεί μέχρι σήμερα. Η οικογένειά της αγωνίζεται ακατάπαυστα για να αποκτήσει το δεύτερο παιδί τους τα επίσημα έγγραφα που δικαιούται για να έχει μια φυσιολογική ζωή. Έχουν υποβάλει το αίτημα στις τοπικές και εθνικές αρχές, αλλά μέχρι στιγμής χωρίς αποτέλεσμα. Αντ' αυτού, η μητέρα και ο πατέρας της Λι λένε ότι τους παρενοχλεί η τοπική αστυνομία.

Αν είχε την ευκαιρία, τί θα σπούδαζε η Λι; «Θα ήθελα να γίνω δικηγόρος, για να βοηθήσω και άλλους σαν εμένα. Αλλά πρώτα πρέπει να λύσω το πιο επείγον πρόβλημά μου – να αποκτήσω νομική αναγνώριση ως δεύτερο παιδί», λέει.

Πηγή:eirinika.gr